

СОВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЎНАРКОМА
І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

№ 9
(7570)
СУБОТА
22
СТУДЗЕНЯ
1944 г.

Цана 20 кап.

ДЗЕНЬ ПАМЯЦІ В. І. ЛЕНІНА

Пад сцягам Леніна, пад кіраўніцтвам
Сталіна савецкі народ ідзе ў бой за
Радзіму і пераможа крывавага ворага—
нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

НАЙВЯЛІКШЫ ГЕНІЙ ЧАЛАВЕЦТВА

Мінула 20 год з дня смерці
генія чалавецтва, нашага пра-
вадыра і настаўніка Владзіміра
Ільіча Леніна.

Ідучы па ленінскаму шляху
пад мудрым кіраўніцтвам тавары-
ша Сталіна, наша краіна
прайшла елаўны, гераічны
шлях. Створана, сцэнтавана
вялікая сацыялістычная дзяр-
жава з высока развітай прамы-
словасцю і калектыўнай сель-
скай гаспадаркай.

Вялікі Ленін стварыў і выха-
ваў большэвіцкую партыю і
савецкую дзяржаву. Пад сцягам
Леніна савецкі народ перамог
у баях за Кастрычніцкую рэво-
люцыю. Пад сцягам Леніна са-
вецкі народ адстаяў сваю мала-
дую рэспубліку ад белавардзей-
цаў і інтэрвентаў. Пад сцягам
Леніна, пад мудрым кіраўніц-
твам таварыша Сталіна савецкі
народ за годы сталінскіх пяці-
годак атрымаў бліскучыя пера-
могі на ўсіх участках сацыя-
лістычнага будаўніцтва.

Вайна — самая дасканалая
праверка трываласці дзяржаў-
нага ладу.

Нападаючы на нашу краіну,
нямецка-фашысцкія захопнікі
разлічвалі на нетрываласць са-
вецкага ладу, на слабасць на-
шай эканомікі. Пралічыліся ня-
мецка-фашысцкія імперыялісты!
Савецкі народ, выхаваны боль-
шэвіцкай партыяй, стварыў усё
неабходнае, каб быць гатовым
да ўсялякіх нечаканасцей. Са-
вецкая дзяржава і яе эканоміка
вытрымалі суровыя выпраба-
ванні вайны.

Гітлераўская зброя спадзява-
лася адным ударам сакрушыць
сілу Чырвонай Арміі, выклікаць
разлад паміж народамі Савецка-
га Саюза, паміж нашым рабоч-
чым класам і сялянствам. Гіт-
лер меркаваў, што яму гэтака-
жа лёгка ўдасца захапіць на-
шы землі, як удалося яму заня-
воліць каля дзесятка еўрапей-
скіх краін. Не вышла! Тое, што
лёгка далася Гітлеру ў Заходняй
Еўропе, аказалася немагчымым
у нашай краіне. Савецкі народ і
яго слаўная армія, выхаваная ў
ленінскім духу, узняліся друж-
най сям'ёю на абарону сваёй
Радзімы. Ніякая сіла не змагла
здамаць волі савецкага народа,
пахіснуць асновы ленінска-ста-
лінскай дружбы народаў. Рускі
і беларус, украінец і казах,
грузін і таджык — увесь савецкі
народ узняўся на вялікую Ай-
чынную вайну. На фронце і ў
тыле савецкія людзі гараць ад-
ным жаданнем — хутчэй разбіць
крыважэрных гітлераўскіх за-
хопнікаў.

Загартаваная ў баях, Чырвоная
Армія наносіць ворагу ўдар за
ударам. «Чырвоная Армія непе-
раможная, бо яна аб'яднала
мільёны працоўных сялян з ра-
бочымі, якія навучыліся цяпер
змаганца, навучыліся тавары-
скай дысцыпліне, не паддаюць
духам, загартуюцца пасля
невялікіх паражэнняў, смялей
і смялей ідуць на ворага,
ведаючы, што блізка яго пара-
жэнне». Гэтыя словы былі
сказаны В. І. Леніным больш
20 год таму назад. Але яны гу-
чаць, як сказаныя сёння.

Воіны Чырвонай Арміі смела
ідуць на ворага і перамагаюць
яго. Кожны баец і камандзір
Чырвонай Арміі ведае, за што
ён змагаецца, а таму, не шка-
дуючы жыцця, б'ецца з ворагам,
ведаючы, што перамога над гіт-
лераўскай арміяй недалёка.

Наступленне Чырвонай Арміі
прадаўжаецца. Нашы войскі гро-
мяць немца за Мозырам і Жы-
томірам, пад Волхвам і Ленін-
градам. Вызвалюцца ад нямецкай
погані беларуская зямля.
Два абласныя цэнтры — Гомель
і Мозыр, дзесяткі раёнаў Магі-
лёўскай, Віцебскай, Гомельскай
і Палескай абласцей вырваны з
крывавых лап фашызма.

Гераічная Чырвоная Армія з
дапамогаю нашых адважных
партызан гоніць нямецкіх за-
хопнікаў усё далей на захад, і
недалёка той час, калі слаўныя
воіны, пад сцягам Леніна, пад
кіраўніцтвам таварыша Сталіна,
ачысцяць усю савецкую зямлю
ад нямецкіх мярзотнікаў.

Крыважэрная гітлераўская ар-
мія зруйнавала нашы гарады і
вёскі, разбурыла прадпрыемствы
і калгасы. І таму перад пра-
цоўнымі вызваленых раёнаў
стаіць першачарговая задача:
хутчэй аднавіць разбураную на-
родную гаспадарку, дапамагчы
Чырвонай Арміі канчаткова раз-
граміць ворага.

Беларускі народ, разам з ўсі-
мі народамі Савецкага Саюза,
змагаўся, змагаецца і будзе
змагацца за вялікія бясперт-
ныя ідэі генія рэвалюцыі Леніна.
Бо Ленін жыве ў сэрцах мільё-
наў савецкіх людзей. Яго ву-
чэнне, яго імя гучыць як бая-
вы заклік на барацьбу, на раз-
гром нямецка-фашысцкіх захоп-
нікаў.

Пад сцягам Леніна, пад кіраў-
ніцтвам Сталіна — наперад, на
канчатковы разгром нямецка-
фашысцкіх захопнікаў!

„Паколькі вайна аказа-
лася непазбежнай — усё
для вайны, і малейшая
расхлябанасць і недахоп
энергіі павінны быць па-
караны па закону ваеннага
часу“.

В. І. ЛЕНІН.

★

„Памятайце, любіце, вы-
вучайце Ільіча, нашага
настаўніка, нашага права-
дыра.“

Змагайцеся і перама-
гайце ворагаў, унутраных
і знешніх, — па Ільічу.

Будуйце новае жыццё,
новы быт, новую куль-
туру — па Ільічу.

Ніколі не адмаўляйцеся
ад малага ў рабоце, бо
з малага будзецца вялі-
кае, — у гэтым адзін з важ-
ных заветаў Ільіча“.

І. В. СТАЛІН.

ЗАГАД

Вярхоўнага Галоўнакамандуючага
Генералу арміі ГОВАРАВУ

Войскі Ленінградскага фронту, перай-
шоўшы ў наступленне з раёнаў Пулкава
і на поўдзень ад Ораніенбаум, прарвалі
вельмі ўмацаваную, глыбока эшаланірава-
ную, доўгачасовую абарону немцаў і за
пяць дзён напружаных баёў прасунуліся
наперад на кожным напрамку ад 12 да
20 кілометраў і пашырылі прарывы на
кожным участку наступлення да 35 — 40
кілометраў на фронту.

У выніку вытваранага прарыва войскі
фронту 19 студзеня штурмам авалодалі
горадам Краснае Сяло, ператвораным
немцамі ў крэпасць, і такім-жа магутным
апорным пунктам абароны праціўніка і
важным вузлом дарог — Ропша.

У ходзе наступлення нашымі войскамі
нанесена цяжкае паражэнне сямі пяхот-
ным дывізіям немцаў і захоплена вялікая
група варожай цяжкай артылерыі, якая
сістэматычна абстрэльвала горад Ленін-
град.

Пры прарыве абароны немцаў і ў ба-
ях за Краснае Сяло і Ропша вызначылі-
ся войскі генерал-палкоўніка Масленніка-
ва, генерал-лейтэнанта Федзюнінскага,
генерал-маёра Сімяняк, генерал-маёра
Андрэева, генерал-маёра Фадзеева, пал-

коўніка Раманенка, артылерысты ге-
нерал-маёра артылерыі Міхалкіна, ге-
нерал-маёра артылерыі Чарняўскага, танкі-
сты палкоўніка Жукава і лётчыкі маршала
авіяцыі Галаванава, генерал-лейтэнанта
авіяцыі Рыбальчанка і генерал-лейтэнан-
та авіяцыі Самохіна.

У азнаменаванне атрыманай перамогі
злучэнням і часцям, якія найбольш выз-
начыліся ў баях, прысвоіць назвы „Кра-
снасельскіх“ і „Ропшанскіх“ і прадста-
віць іх да ўзнагароджання ордэнамі.

Сёння, 19 студзеня, у 21 гадзіну сталі-
ца нашай Радзімы Масква ад імені Ра-
дзімы салютуе доблесным войскам Ленін-
градскага фронту, якія прарвалі абарону
немцаў і авалодалі горадам Краснае Сяло
і Ропша, — дваццаццю артылерыйскімі зал-
памі з двухсот дваццаці чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні абвешчаю
падзяку ўсім кіруючым Вамі войскам,
якія ажыццявілі прарывы і ўдзельнічалі ў
баях за горад Краснае Сяло і Ропша.

Вечная слава героям, якія загінулі ў
барацьбе за свабоду і незалежнасць на-
шай Радзімы!

Смерць нямецкім захопнікам!

Вярхоўны Галоўнакамандуючы

Маршал Савецкага Саюза І. СТАЛІН.

19 студзеня 1944 г.

20 год без Леніна пад кіраўніцтвам Сталіна па ленінскаму шляху

21 студзеня 1924 года пера- стала біцца сэрца найвялікша- га генія чалавецтва, прадаў- жалніка справы Маркса—Энгельса, любімага правадзю- працоўных, арганізатара боль- шэвіцкай партыі, асновальніка першай у свеце сацыялістыч- най дзяржавы рабочых і сялян В. І. Леніна.

У звароце „Да партыі, да ўсіх працоўных“ 22 студзеня 1924 года Цэнтральны Камітэт нашай партыі пісаў: „Усё, што ёсць у пролетарыяце сапраўды вялікага і гераічнага — бю- страшы розум, жалезная, не- пахінная, упартая, ўсеперамага- ючая воля, свяшчэнная няна- вісь, нянавісь досмерці к рабству і прыгнёчэнню, рэво- люцыйная страсць, якая рухае горами, бязмежная вера ў твор- чыя сілы мас, вялікі арганіза- цыйны геній, — усё гэта знай- шло сваё дзівоснае ўвасабленне ў Леніне, імя якога стала сім- валам новага свету ад захаду да ўсходу, ад поўдня да поў- начы“.

Веліч Леніна заключаецца ў тым, што ён ужо ў сваіх пер- шых працах, такіх, як „Што такое „прыяцелі народа“ і як яны ваяуюць супроць сацыял- дэмакратыі?“, „Ленін абаснаваў тэорыю сацыялістычнай рэволю- цыі ў Расіі, вызначыў шлях утварэння партыі, высунуў не- рад рабочым класам ідэю ства- рэння саюза рабочых і сялян. У сваіх важнейшых працах „Што рабіць?“, „Крок напе- рад, два крокі назад“, „Дзве тактыкі сацыял-дэмакратыі ў дэмакратычнай рэволюцыі“, „Матарыялізм і эмпірыякрыты- цызм“ Ленін даў абаснаванне праграмы, арганізацыі, стратэ- гіі і тактыкі рабочай партыі.

Ленін абаснаваў і развіў да- лей вучэнне Маркса—Энгельса аб ваенным майстэрстве ўзбро- енага паўстання і бліскава прымяніў гэта вучэнне на пошыце трох рэволюцый.

Партыя пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна высока гры- мае ленінскі спад. Пад сцягам Леніна, пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна народы нашай краіны дасягнулі сусветна гістарычных перамог у справе ўмацавання Савецкай дзяржавы і будаўніцтва новага сацыялі- стычнага грамадства. Народы на- шай краіны пад кіраўніцтвам партыі Леніна—Сталіна дабі- ліся вялікіх перамог у абароне свабоды і незалежнасці сваёй Савецкай Радзімы ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

У кастрычніку 1917 года, пад кіраўніцтвам Леніна і Ста- ліна, рабочыя і сяляне скінулі ўладу памешчыкаў і капіталі- стаў у нашай краіне і пачалі ствараць першую ў свеце са- цыялістычную дзяржаву, пача- лася новая эра чалавецтва — эра сацыялізма. У зарыве грама- дзянскай вайны, пры найвялік- шых цяжкасцях і яшчэ больш вялікім гераізме мас будавала-

ся наша дзяржава. І толькі са- цыялістычная рэволюцыя магла даць нашаму народу ўмовы для хуткага перамагання эка- намічнай і культурнай адсталас- ці нашай краіны і ператварэн- ня яе ў перадавую магутную дзяржаву, якая мае неабход- ныя сродкі для абароны сваёй самастойнасці.

Ход вялікай Айчынай вай- ны савецкага народа супроць гітлераўскай Германіі паказаў, якія вялікія сілы крыюцца ў савецкім народзе, якія магут- ныя рэзервы мае наша краіна. На працягу больш 2-х дзесят- каў год на велізарнай тэрыто- рыі нашай Радзімы разгортва- лася грандыёзная стваральная праца. Працоўныя нашай краі- ны пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна, не пакладаючы рук, будавалі сваю магутную і не- сакрушальную сацыялістычную дзяржаву.

Ліквідацыя тэхнічна-эканамічнай адсталасці краіны, спадчыны дарэволюцыйнага ча- су, з'яўлялася неабходнай умовай, бо гэтая адсталасць уяўляла сабою небяспеку, якая ставіла пад пагрозу існаванне нашай савецкай дзяржавы. Ленін і Сталін, прадбачыўшы не- пазбежнасць ваенных нападаў на нашу Радзіму з боку чужазем- ных разбойнікаў — імперыялі- стаў, заклікалі савецкі народ ажыццяўляць рэканструкцыю гаспадаркі краіны ў найкара- цейшы гістарычны тэрмін.

Партыя, пад кіраўніцтвам та- варыша Сталіна разграміла во- рагаў народа, якія імкнуліся збіць партыю з ленінскага шля- ху, якія спрабавалі сарваць сацыялістычную індустрыяліза- цыю і калектывізацыю сельскай гаспадаркі.

У небывала кароткі гіста- рычны тэрмін наша краіна з слабай і адсталай у эканаміч- ных адносінах ператварылася ў магутную індустрыяльную і калгасную дзяржаву. Да пачат- ку 1941 года прамысловасць СССР па вышучанай прадук- цыі вырасла ў параўнанні з 1913 годам у 12 разоў. Савецкі Саюз па агульнаму аб'ёму прамысло- вой вытворчасці вышаў на пер- шае месца ў Еўропе і на дру- гое месца ў свеце, туды ж у 1913 годзе Расія займала пятае месца ў свеце і чацвёртае ў Еўропе.

У выніку „з краіны слабай і непадрахтанай да абароны, Савецкі Саюз ператварыўся ў краіну магутную ў сэнсе абароназдольнасці, у краіну, гато- вую да ўсіх нечаканасцей, у краіну, здольную вырабляць у масавым маштабе ўсе сучасныя сродкі абароны і забяспечыць імі сваю армію ў выпадку на- паду зверху“ (Сталін).

Ідучы па шляху, указанаму Леніным, наша партыя дабілася таго, што сацыялістычны ўклад стаў непадзельна пануючай сі- стэмай ва ўсёй народнай гаспа- дарцы нашай краіны. У СССР упершыню ў свеце створана сацыялістычная сістэма гаспа-

даркі. Гэтыя грандыёзныя вы- нікі прайздзеяння шляху нашым народам былі залатымі літарамі запісаны і законадаўча замаца- ваны ў Сталінскай Канстыту- цыі. На працягу ўсёй гісторыі грамадскага развіцця не было яшчэ створана такога велічнага дакумента, як Сталінская Кан- стытуцыя, дзе-б так поўна былі ўвасоблены самыя прагрэсіўныя ідэі чалавецтва аб свабодзе і шчасці народаў.

Ленін ўсебакова распрацаваў вучэнне аб дзяржаве новага тыпу, савецкай дзяржаве, і зая- шчаў нам ўсямерна ўмацоўваць сацыялістычную дзяржаву Сове- таў.

Ленін вучыў нас ўсямерна ўмацоўваць дружбу народаў Со- вецкага Саюза як адзін з асноў- ных устоў Савецкай дзяржавы. Усе народы нашай многанация- нальнай Радзімы аб'ядналіся на аснове раўнапраўя і ўзаемнай дапамогі ў сістэме адзінай ма- гутнай дзяржавы. „У выніку мы маем цяпер унаўне склаўшукся і вытрымаўшую ўсе выпраба- ванні многанациянальную са- цыялістычную дзяржаву, тры- валасці якой магла-б позайздрос- ціць любая нацыянальная дзяр- жава ў любой частцы све- ту“ (Сталін).

Дружба народаў вытрымала ўсе цяжкасці і выпрабаванні вайны і яшчэ больш загартава- лася ў барацьбе супроць ня- мецка-фашысцкіх захопнікаў.

Вораг на сваёй скуры паспы- таў несакрушальную сілу друж- бы народаў нашай Радзімы, выкаваную партыяй Леніна—Сталіна. Людзі ўсіх нацыяналь- насцей гераічна змагаюцца супроць нямецка-фашысцкіх захоп- нікаў, бо яны ведаюць, што нямецкі фашызм нясе ім смерць і прыгнёчэнне, разбурэнне іх нацыянальнай культуры, зні- шчэнне іх нацыянальнай і дзяр- жаўнай незалежнасці.

Савецкі Саюз, як саюз сва- бодных народаў, наўвекі будзе стаць згуртаваным і непаруш- ным.

Ленін і Сталін заўсёды ўка- залі на неабходнасць ўсямерна ўмацавання Чырвонай Ар- міі. Яны вырашлі магутную Чырвоную Армію, моцную сваёй бязмежнай адданасцю Радзіме, аснашчонаю перадавой ваеннай тэхнікай.

Як і ў часы грамадзянскай вайны і чужаземнай інтэрвен- цыі, калі ўсе асноўныя стра- тэгічныя планы былі распраца- ваны Леніным і Сталіным, — бо толькі такія тытаны думкі ма- глі заагэдзі прадбачыць характар агульнай і, у прыватнасці, ва- енай палітыкі ў ходзе вайны і вызначыць у адпаведнасці з ёю план дзейнасці, знайсці тое асноўнае звязно ў ланцугу ваен- ных дзеянняў на фронце і ў тыле, схопіўшыся за якое можна вырашыць пытанне ў цэлым, — так і цяпер, у ходзе Айчынай вайны, таварыш Сталін, як най- вялікі стратэг, палкаводзец

і палітычны кіраўнік Чырво- ной Арміі, дакладна вызначае, дзе ў кожны даны момант найбольшая небяспека для нас, куды накіраваць і куды скап- цэнтравань максімум сіл і рэ- зерваў для таго, каб ліквіда- ваць стварыўшыся небяспеку і дабіцца перамогі.

Савецкая краіна здолела пабу- даваць новую армію, таму што Ленін і Сталін асабіста ўзна- чалі гэту цяжкую справу.

Ленін вучыў, што абарона сацыялістычнай бацькаўшчыны з'яўляецца первейшым абавяз- кам усіх грамадзян. Чырвоная Армія атрымала перамогу ў го- ды грамадзянскай вайны, таму што як на фронце, так і ў ты- ле партыя большэвікоў здолела арганізаваць мільённыя масы і накіраваць іх волю і энергію на барацьбу супроць ненавісных ворагаў нашай краіны.

Ленін заўсёды ўказаў, што калі справа дайшла да вайны, то ўсё павінна быць падпарад- кавана інтарэсам вайны. Гэта ўказанне Леніна наўхільна вы- конвалася нашай партыяй.

Вераломны напад нямецка- фашысцкіх захопнікаў на нашу Радзіму не застаў нашу пар- тыю зняпак. Партыя Леніна—Сталіна мабілізавала ўсе нама- ганы народа на разгром ворага.

У сваім дакладзе аб 26-й га- давіне Вялікай сацыялістычнай рэволюцыі таварыш Сталін ука- заў, што наша партыя ў дні Айчынай вайны з'явілася пат- хніцелем і арганізатарам усе- народнай барацьбы супроць фа- шысцкіх захопнікаў. Яе арга- нізатарская работа згуртавала і накіравала ўсе намаганні савец- ких людзей да адзінай мэты — на разгром ворага. За час вай- ны партыя наша яшчэ больш зраділася з шырокімі масамі працоўных.

Выключнае значэнне Ленін надаваў пытанню стварэння і ўмацавання новай грамадскай дысцыпліны. Стварэнне моцнай ваеннай дысцыпліны ён лічыў важнейшай умовай поспеху ўсёй абароннай работы. «Ні ад- но злучэнства супроць дысцы- пліны і рэволюцыйнага воінска- га духу не павінна заставацца бесперакарным». (Ленінскі зб. XXXIV, стар. 45). Ленін патра- баваў ўсямерна ўмацавання Чырвонай Арміі, ўмацавання дысцыпліны, парадку і аргани- заванасці, забеспячэння яе ўсім неабходным, дапамагаць ёй ва ўсім.

Пасля смерці Леніна будаў- ніцтва ўзброеных сіл нашай Радзімы ўзначаліў таварыш Сталін. Над яго мудрым кіраў- ніцтвам наш народ стварыў і ўмацаваў баявую магутнасць Чырвонай Арміі. Чырвоная Ар- мія ператварылася ў магутны аплот абароны свабоды, чэсці і незалежнасці нашай Радзімы.

Чырвоная Армія аказалася не- толькі здольнай сныць ворага, яна вераломна напаў на нашу Радзіму, але і нанесці яму та- коў сілы сакрушальныя ўдары,

якія паставілі нямецка-фашыс- цкую Германію перад катастро- фай.

У пачатку вайны немцы, ка- рыстаючыся сваімі часовымі пе- равагамі — раптоўнасцю нападу і колькаснай перавагай у ваен- ной тэхніцы, адмабілізаванасцю сваіх войск, — дабіліся некато- рага поспеху, заняўшы частку нашай тэрыторыі. Але гэтыя поспехі мелі часовы, пераходны характар. «...Лёс вайны, — га- вараў таварыш Сталін, — будзе вырашана не такім часовым момантам, як момант раптоў- насці, а стала дзейнічаючымі фактарамі: трываласць тыла, ма- ральны дух арміі, колькасць і якасць дывізіяў, узбраенне арміі, арганізатарскія здольнасці на- чальстваўчага савета арміі».

І як толькі быў вычарпан момант раптоўнасці нямецка- фашысцкай арміі, Чырвоная Армія нанесла ворагу першы сакрушальны ўдар, развела міф аб непераможнасці герман- ской арміі. Чырвоная Армія зі- мой 1941—1942 гг. разграміла немцаў пад Масквой. Далейшыя баі паказалі ўзросшую магут- насць Чырвонай Арміі. Такімі важнейшымі бітвамі з'яўляюцца: гістарычная бітва пад Сталі- нградам і зімовая кампанія 1942—1943 гг.

Новы магутны ўдар быў на- несены немцам летам 1943 года. У гэтым годзе Чырвоная Армія сарвала летняе наступленне немцаў на Курск і ўпершыню за час вайны ажыццявіла вялі- кае летняе наступленне супроць нямецкіх войск. „Калі бітва пад Сталінаградом прадвешчала закат нямецка-фашысцкай арміі, то бітва пад Курскам паставіла яе перад катастрофай“ (Сталін).

Летняе наступленне Чырво- ной Арміі ў 1943 годзе перай- шло ў новае зімовае наступле- нне. Громачы нямецка-фашыс- цкія полчышчы, Чырвоная Ар- мія прасоўваецца ўсё далей і далей на захад, выганяючы ворага з нашай свяшчэннай зямлі. Недалёка той час, калі вораг будзе разгромлен і кан- чаткова выгнан за межы на- шай савецкай Радзімы.

Чырвоная Армія ў ходзе вай- ны, вывучаючы яе вопыт, авалодала майстэрствам бою. Яна навучылася бачыць моцныя і слабыя бакі ворага і пачала біць яго наўвек. У ходзе вайны Чырвоная Армія не толь- кі расла колькасна, але і па- сляхова павышала сваё баявое майстэрства.

Чырвоная Армія моцна тым, што мае вялікага палкаводца ў асобе таварыша Сталіна, які геніяльна распрацаваў савецкую ваенную навуку, выхаваў пле-яду таленавітых савецкіх гене- ралаў, умела выконваючых за- мыслы Вяроўнага Галоўнака- мандуючага.

Чырвоная Армія і савецкі на- род, абараняючы пад сцягам Леніна—Сталіна сваю Радзіму ад нямецка-фашысцкіх захопні-

20 год без Леніна пад кіраўніцтвам Сталіна па ленінскаму шляху

(П р а н і г)

каў, дабіліся карэннага пералому ў ходзе Айчыннай вайны. Цяпер ужо ўсёму свету бачна, што разгром гітлераўскай арміі непазбежны і блізкі.

У выніку поспехаў Чырвонай Арміі міжнародныя пазіцыі нашай краіны яшчэ больш умацаваліся. У ходзе вайны з'еднаўся магутны баявы саюз СССР, Вялікабрытаніі і ЗША. Дзесяткі іншых краін аб'ядналі свае сілы ў барацьбе з фашысцкімі захопнікамі. Баявы саюз СССР, Англіі і ЗША расце і мацее. У той-жа час гітлераўская Германія аказалася ізалявана. У выніку паражэнняў на савецка-германскім фронце фашысцкі блок развальваецца на нашых вачах. Даўно ўжо выпала з гэтага блока Італія. Чкалоў зручнага моманту, каб выйсці з вайны, і іншыя саўдзельнікі Гітлера.

Працоўныя нашай краіны 20-ю гадавіну смерці вялікага Леніна сустракаюць ва ўмовах Айчыннай вайны, у абстаноўцы гістарычных перамог Чырвонай Арміі. «Мы дабіліся карэннага пералому ў вайне ў карысць нашай краіны, і вайна цяпер ідзе да канчатковай развязкі» (Сталін).

Вораг выганяецца з Савецкай Беларусі. Ужо ачышчана ад нямецкіх захопнікаў звыш 30 раёнаў Гомельскай, Магілёўскай, Віцебскай і Палескай абласцей, вызвалены два абласныя цэнтры — гарады Гомель і Мозыр. Недалёка той час, калі ўся наша краіна будзе ачышчана ад фашысцкіх варвараў.

Адступаючы з нашай зямлі, вораг разбурае і спальвае нашы гарады і вёскі, знішчае прамсловыя прадпрыемствы і культурныя установы. Нямецка-фашысцкія варвары нанеслі вялікія страты народнай гаспадарцы

Беларусі. Наш народ не даруе гэтых злачынстваў нямецкім звырам і прымусяць іх разлічыцца спаўна.

Аднаўленне разбуранай немцамі гаспадаркі мае вялікае эканамічнае і ваеннае значэнне. Нашай першачарговай задачай з'яўляецца аднаўленне калгасаў, навіядзенне ў іх належнага парадку, а таксама аднаўленне работ прадпрыемстваў і транспарта, усямернае выкарыстанне мясцовых рэсурсаў і развіццё мясцовай прамысловасці; арганізацыя пабудовы жылля і грамадскіх пабудов калгасаў; умацаванне працоўнай дысцыпліны, дакладнай і своєчасовай падрыхтоўка да вясновай сяўбы, усямерная дапамога Чырвонай Арміі, выкананне ўсіх дзяржаўных абавязанстваў.

Налітычная актыўнасць мас, іх ініцыятыва павінны быць накіраваны на вырашэнне задач, пастаўленых таварышам Сталіным у яго гістарычным дакладзе аб 26-й гадавіне Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі.

Наш магутны народ і яго Чырвоная Армія ўпісалі ўжо ў гісторыю Савецкай дзяржавы самыя яркія старонкі, якія сведчаць аб тым, што няма такіх цяжкасцей, якія-б мы не перамаглі ў справе барацьбы за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы.

Ідэі бессмертнага Леніна вядуць мільёны людзей на вялікія подвигі на фронце, на вялікую гераічную працу ў тыле. Нас асяняе пераможны сцяг вялікага Леніна. Нас вядзе ад перамогі да перамогі вялікі Сталін. Пад сцягам Леніна, пад кіраўніцтвам Сталіна мы пераможам!

С. Ажгірэй,

лектар ЦК КП(б)Б.

Даклады і гутаркі, прысвечаныя памяці В. І. Леніна

Працоўныя вызваленых ад нямецкай акупацыі раёнаў Беларусі шырока адзначаюць 20-ю гадавіну з дня смерці В. І. Леніна. На прадпрыемствах, у калгасах і ва ўстановах праводзяцца даклады і гутаркі, прысвечаныя жыццю і дзейнасці Ільіча.

Гаркомы і райкомы КП(б)Б вылучылі дакладчыкаў і чытчыкаў для правядзення ленінскіх дзён. Гомельскі гарком КП(б)Б 17 студзеня правёў інструкцыйны даклад для гарадскога актыва на тэму: „20 год без Леніна пад кіраўніцтвам Сталіна па ленінскаму шляху“. Прысутнічала звыш 60 чалавек. Інструкцыйныя нарады былі праведзены ў гарадскіх райкомах Гомеля з агітатарамі прадпрыемстваў і устаноў.

Даклады і гутаркі сярод насельніцтва праводзяцца па

дзесяцідворках і асобных дамах. Даклады і гутаркі праводзяцца па тэмы: „20 год без Леніна пад кіраўніцтвам Сталіна па ленінскаму шляху“, „Партыя Леніна — Сталіна — арганізатар барацьбы за перамогу над нямецка-фашысцкімі захопнікамі“, „Задачы аднаўлення гаспадаркі, разбуранай нямецкімі акупантамі“, „Ленін і Сталін аб дружбе народаў СССР“, „Год карэннага пералому ў ходзе Айчыннай вайны“.

Працоўныя Беларусі прыцягваюць выключны інтарэс да мерапрыемстваў, якія праводзяцца ў сувязі з ленінскімі днямі. Даклады і гутаркі актывіруюць насельніцтва на хутчэйшае аднаўленне калгасаў і прадпрыемстваў, на развіццё мясцовай прамысловасці.

— Гэты невялікі партрэт Ільіча падарыў мне мой сын Віця, 12-ці гадовы хлопчык, — пачаў свой расказ камандзір партызанскага атрада Ахрэм Ягоравіч.

Перад ім, на палявой сумцы, ляжаў намалёваны дзіцячай рукой на чвэрці аркуша александрыйскай паперы партрэт Леніна. Ад часу папера пажаўцела, пакаменчлася, вывілі фарбы, але дарагія рысы твару Ільіча былі выразныя і знаёмыя. Такія-ж прамяністыя вочы, цёплыя, што грэе душу чалавека. У правым кутку партрэта хімічным алоўкам напісана: „Дарагому тату. Віця“.

— А было так, — працягаў Ахрэм Ягоравіч. — Летам 1941 года, калі да нашага раёна набліжаліся немцы, я пасадзіў на машыну сваю сям'ю, развітаўся з жонкай, дачуркай сваёю малою, сыночкам Віцям і загадаў ім ехаць на ўсход. — За мяне не клапаціцеся, — сказаў ім на развітанне. — Жывіце пакуль адны, а як разаб'ём немца, зноў збяромся разам. Жонка праслязілася, заплакала дачурка, толькі сыночкі памужчыну мацаваліся, затуманенымі вачыма глядзеў на мяне. Я падышоў да яго, пахлопаў па плячу і бадзёра сказаў: не сумуй, сыночкі... Ты-ж цяпер у сям'і самы старэйшы мужчына. Слухайся мамку, глядзі за сястрычкай.

У яго здрыганулася ніжняя губа, вочы напоўніліся слязмі, але ён упарта трымаўся, баючыся расплакацца. — Што-ж ты мне пакінеш на памяць? — запытаў я. А ў самога горла сціскаюць спазмы. Віця ўзяў сваю вучнёўскую сумку і дастаў адтуль вось гэты, намалёваны яго рукою, партрэт Ільіча. Я памятаю, як вечарамі, пасля заняткаў, ён з выключнай любоўю і ўвагай маляваў яго. Партрэт атрымаўся добры. Владзімір Ільіч быў, як жывы. Віця зрабіў для яго рамачку і паставіў на свой столік.

У пылу ваеннай дарогі знікла машына з маёй сям'ёю. Нейкі час я стаяў на месцы і глядзеў то ўдалечыню, куды імчалася машына, то на падарунак сына — партрэт Ільіча.

З вінтоўкай і салдацкім клункам за плячыма пайшоў я ў лес. Многа дзён жыў у лесе адзін. Зямлю, Радзіму маю таптаў чужынец. Ён лю-

таваў і здэкваўся над народам. Боль накінаў у сэрцы, прагай помсты поўнілася душа мая. Але я быў адзін. Са мною быў толькі гэты Леніна партрэт. Сотні разоў я перачытваў подпіс сына. Я закрываў вочы і бачыў усю маю краіну, якая вядзе смяротны бой з лютым ворагам.

Былі мінулы, калі я прыходзіў да роспачы. Тады я вынімаў з палявой сумкі Леніна партрэт і доўга глядзеў у іскрыстыя вочы яго. Я ўспамінаў сям'ю, наша мірнае, поўнае радасці жыццё, у думках раўся з Владзімірам Ільічам. І заўсёды пасля гэтага ва мне нараджаліся новыя сілы, з'яўлялася новая прага да жыцця, да барацьбы. Я хадзіў па лесе, шукаў такіх-жа людзей, як і я. Неўзабаве я стаў не адзін, у лесе сабраліся невялікі партызанскі атрад, якому мы і далі назву: партызанскі атрад імені Леніна. Камандзірам гэтага атрада прызначылі мяне.

У баях з акупантамі мы здабывалі зброю, гартавалі сваю волю, сваё баявое майстэрства, раслі і мужнелі. Хутка наш атрад вырас у грозную сілу. Ні ўдзень, ні ўночы не давалі супакою фашысцкім захопнікам. Мы ірвалі камунікацыі, грамілі гарнізоны, узрывалі склады, рабілі засады. Гітлераўцы пачалі паліянне на нас. Некалькі разоў яны траплялі на нашы сляды, але з гэтага ў іх нічога не атрымалася. Мы былі няўлоўнымі. Мы з'яўляліся там, дзе нас не чакалі, білі немцаў знянацку, раптоўна.

Было гэта зімою. Атрад атрымаў важнае баявое заданне — узарваць чыгуначны мост праз раку П. Калі аперацыя была распрацавана ў дэталі, мы ўсім атрадам рушылі на выкананне яе. У лагеры засталіся толькі начальнік штаба і 5 партызан. Вось у гэты час на лагер і напалі гітлераўцы. Нам стала вядома пра гэта ранідай, калі мы варочаліся з аперацыі (дарэчы, мост быў узарваны бліскач). Недалёка ад лесу, на снезе, мы заўважылі чалавека. Чалавек то ўзнімаўся, імкну-

чыся ісці ў наш бок, то зноў падаў на снег. Мы паспешаліся да яго. Усе былі здзіўлены. Гэта быў смяротна паранены наш начальнік штаба Вася Кульчыцкі. Ён папярэдзіў нас, што ў лагеры гітлераўцы, скажаў, дзе закапаны кулямёт, і ўпаў у непрытомнасці.

Дзён праз некалькі мы адбілі ў фашыстаў свой лагер. Я ўскочыў у сваю зямлянку, паглядзеў на сцяну, дзе заўсёды знаходзіўся партрэт Ільіча. Партрэта не было. „Забралі гады на здэк, на глум“, — маланкай пранеслася ў маёй галаве. Але тут партызаны прыносяць адкапаны з снегу кулямёт Кульчыцкага. З рулі дасталі скручаны ў трубочку партрэт Ільіча.

Ахрэм Ягоравіч перавярнуў партрэт, паказаў на подпіс. Няроўным, наспех напісаным почаркам, на ім значылася: „Біліся з гадамі да апошняга патрона. Засталіся толькі гранаты. Ідзем на прарыў. Жыць будзем — убачымся. Кульчыцкі. Ахрэм Ягоравіч, не крыўдзіцеся, што пішу на партрэце. Няма паперы. Забраў яго ў зямлянцы ў апошнюю хвіліну, не хацеў пакідаць на здэк ворага“.

— І толькі цяпер я падрабязна раскажаў партызанам гісторыю гэтага партрэта. Леніна партрэт я перадаў у штабную зямлянку. Яго ахоўвалі байцы, як святыню, як баявы наш сцяг.

Пасля таго многа мы яшчэ правялі баёў з фашыстамі. І заўсёды Леніна партрэт мы бралі з сабою. Ён натхняў нас на подвигі, на геройства, выручаў з бяды. З гэтым партрэтам Ільіча мы нядаўна ў палескіх лясах сустрэлі нашу вызваліцельніцу — Чырвоную Армію.

Ахрэм Ягоравіч замоўк. Я запытаў у яго:

— А Кульчыцкі жыве?

— Памёр... Мы пакавалі яго ў брацкай магіле на месцы няроўнай бітвы 6 партызан-ленінцаў з батальёнам эсэсаўцаў.

— А сям'я дзе ваша?

— У савецкім тыле. Віця цяпер вучыцца ў 7 класе. Нядаўна атрымаў ад яго пісьмо. Піша, што намалёваў новы партрэт Ільіча, а гэты просіць захаваць да нашай сустрэчы... Вось і ўся гісторыя пра Леніна партрэт.

Мікола Вішнеўскі.

Выданне кнігі таварыша Сталіна „Аб Леніне“

У Дзяржаўным выдавецтве палітычнай літаратуры вышла з друку кніга таварыша І. В. Сталіна „Аб Леніне“. На тытульным аркушы — факсімільнае пісьма таварыша Сталіна ў „Рабочую Газету“ 21 студзеня 1925 года.

У кнігу ўвайшлі артыкулы

і прамовы таварыша Сталіна: „Ленін, як арганізатар і правадыр РКП“ — артыкул да 50-годдзя з дня нараджэння Леніна, „3 прычыны смерці Леніна“ — прамова на II Усеагульным з'ездзе Саветаў 26 студзеня 1924 года, „Аб Леніне“ — прамова на вечары крэмлёўскіх

курсантаў 28 студзеня 1924 года, прамова на правыбарчым сходзе выбарчыкаў Сталінскай выбарчай акругі горада Масквы 11 снежня 1937 года ў Вялікім тэатры і іншыя матэрыялы. Тыраж кнігі — 100 тысяч экзэмпляраў.

(ТАСС).

АД СОВЕЦКАГА ІНФОРМБЮРО

3 аператыўнай зводкі за 19 студзеня

Войскі Ленінградскага фронту, пад камандаваннем генерала арміі Говарава, працягваюць развіваць наступленне з раёнаў Пулківа і на поўдзень ад Ораніенбаума, 19 студзеня штурмам авалодалі горадам Краснае Сяло, ператвораным немцамі ў крэпасць, і такім-жа магутным апорным пунктам абароны праціўніка і важным вузлом дарог—Ропша. За 5 дзён напружаных баёў нашы войскі прасунуліся наперад на кожную напярэмак ад 12 да 20 кілометраў, пашырылі прарывы на кожным участку наступлення да 35—40 кілометраў па фронту і вызвалілі пры гэтым больш 80 населёных пунктаў. Войскі, якія наступаюць на поўдзень ад Ораніенбаума, авалодалі горадам Педергоф, вялікімі населёнымі пунктамі Гасціліцы, Новая Пятроўская, Кажарыцы, Вілпавіцы, Ісаева, Малкунова, Дзятліцы, Сакулі, Елагіна, Воласева, Гладзінава, Збоі, Міказім'ягі, Ніжнія Кіпень, Малыя і Бальшыя Горкі, Ліпцы. Войскі, якія наступаюць з раёна Пулківа, авалодалі вялікімі населёнымі пунктамі Фінскае Коправа, Бальшое Віталава, Аляксандраўка, Собалева.

У ходзе наступлення войскі Ленінградскага фронту нанеслі цяжкае паражэнне сямі пяхотным дывізіям нем-

цаў і захапілі трафей: гармат розных калібраў—195, з іх 36 цяжкіх гармат, калібрам ад 152 мм да 406 мм, з артылерыйскай групы, якая абстрэльвала Ленінград, 17 самаходных гармат „Фердынанда“; танкаў—16, з іх 7 „тыграў“; мінамётаў—109 і вялікую колькасць стралковага ўзбраення і боепрыпасаў. Знішчана: гармат рознага калібру—102, танкаў—58, мінамётаў—140, кулямётаў—371. Захоплены ў палон больш 1000 нямецкіх салдат і афіцэраў.

Праціўнік пакінуў на полі бою больш 20.000 трупай салдат і афіцэраў.

Войскі Волхаўскага фронту, пад камандаваннем генерала арміі Мерацкова, на поўнач ад Ноўгарада за 5 дзён упартых баёў прасунуліся наперад да 30 кілометраў, пашырылі прарывы да 50 кілометраў па фронту і вызвалілі больш 80 населёных пунктаў, у тым ліку вялікія населеныя пункты Любцы, Капцы, Вешкі, Андрукінава, Катовіцы, Крачавіцы, Хутынь, Некохава, Бальшаходскае, Чачулна, Маторавы, Стрэлка, Трубічына, Вяжышча, Сыркова, чыгуначныя станцыі Падбярэзе, Вітка, Балотная і перарэзалі чыгунку Ноўгарад—Ленінград. На поўдзень ад Ноўгарада нашы войскі паспя-

хова фарсіравалі вярхоўе возера Ільмень, авалодалі населёнымі пунктамі Тройца, Берагавыя Марыны, Старая Ракома, Новая Ракома, Горныя Марыны, Зарычча, Казынева, Тры Отрака, Жалкун, Майсеевічы, Неронаў, Бор, Горкі, Саснец, Храмзіна, Толсцікава і перарэзалі шася і чыгунку Ноўгарад—Шымск.

На працягу 19 студзеня на поўнач ад Новасакольнікі нашы войскі, перамагаючы супраціўленне праціўніка, працягвалі весці наступальныя баі і занялі некалькі населёных пунктаў.

На захад ад Ноўгарада-Валынскі нашы войскі з баямі прасоўваліся наперад і авалодалі раённым цэнтрам Ровенскай абласці Гошча, а таксама занялі некалькі іншых населёных пунктаў.

На поўнач ад Хрысцінаўкі нашы войскі паспяхова адбівалі контратакі вялікіх сіл пяхоты і танкаў праціўніка і нанеслі яму вялікія страты ў жывой сіле і тэхніцы.

На другіх участках фронту ў радзе пунктаў ішлі баі мясцовага значэння.

На працягу 18 студзеня нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 46 нямецкіх танкаў. У паветраных баях і агнём знішчаны артылерыі збіта 11 самалётаў праціўніка.

265, у тым ліку цяжкіх гармат—85, з артылерыйскай групы, якая абстрэльвала Ленінград, танкаў—30, мінамётаў—159, кулямётаў—274, складаў з боепрыпасаў і ўзбраеннем—18.

Колькасць забітых нямецкіх салдат і афіцэраў павялічылася да 25.000.

Войскі Волхаўскага фронту, у выніку ўмелага абыходнага маневра, 20 студзеня, штурмам авалодалі горадам Ноўгарад. Працягваючы развіваць наступленне, войскі фронту авалодалі населёнымі пунктамі Долгава, Старая Мельніца, Бальшое Ляпіна, Гарыніна, чыгуначнай станцыі Нашчы і вялікіх паспяховых баі па ліквідацыі акружаных часцей праціўніка ў лясках на захад ад Ноўгарада.

У ходзе наступлення войскі Волхаўскага фронту захапілі трафей: гармат розных калібраў—182, у тым ліку 16 самаходных, мінамётаў—120, у тым ліку 16 шасці-

ствольных, кулямётаў—635, аўтамашын—263, цягачоў—21, складаў з ваеннай маёмасцю—28. Знішчана: гармат розных калібраў—178 і, апрача таго, самаходных гармат—20, танкаў—16, мінамётаў—110, кулямётаў—365, аўтамашын—350.

Захоплены ў палон больш 3.000 нямецкіх салдат і афіцэраў.

Праціўнік пакінуў на полі бою да 15.000 трупай салдат і афіцэраў.

На поўнач ад Хрысцінаўкі нашы войскі паспяхова адбілі контратакі пяхоты і танкаў праціўніка.

На другіх участках фронту—разведка, артылерыйска-мінамётная перастрэлка і ў радзе пунктаў баі мясцовага значэння.

На працягу 19 студзеня нашымі войскамі на ўсіх франтах падбіта і знішчана 94 нямецкія танкі. У паветраных баях і агнём знішчаны артылерыі збіта 17 самалётаў праціўніка.

Па Совецкаму Саюзу

Новая траса метро

18 студзеня ўступіла ў строй трэцяя чарга маскоўскага метрапалітэна—Пакроўскі радыус—ад Курскага вакзала да Ізмайлава. Працягласць новай трасы—7,2 кілометра.

На гэтай лініі адкрыты тры новыя станцыі: „Бауманская“, „Сталінская“, „Ізмайлаўскі парк культуры і адпачынку імені Сталіна“.

Калгасныя хоры вывучаюць новы дзяржаўны гімн

Калгасныя хоры вывучаюць новы дзяржаўны гімн Савецкага Саюза. Хор рускай песні вёскі Аляксандрава, Рэп'ёўскага раёна, Варонежскай абласці, пад кіраўніцтвам 60-гадовай калгасніцы

Аляксандры Радзіонаўны Лебедзевай, выканаў гімн у хаце-чытальні свайго калгаса.

Паслухаць новы дзяржаўны гімн у хаце-чытальні сабраліся жыхары ўсёй вёскі.

Кніга пра баі за Харкаў

У дзяржаўным выдавецтве палітычнай літаратуры вышла кніга палкоўніка А. Карпава „Баі за Харкаў“.

У кнізе падрабязна разказваецца пра гістарычныя бітвы на Белгарадска-Курс-

кім напрамках, апісваецца прохараўскае танкавае і ахтырскае сражэнні, а таксама баі ў раёне Барысаўкі, у ходзе якіх акружаныя нямецкія часці аказаліся пакінутымі сваім камандаваннем.

Міжнародная ІНФАРМАЦЫЯ

Заява Ідэна ў паладе абшчын

Як перадае агенцтва Рэйтэр, англійскі міністр замежных спраў Ідэн, адказваючы на рад пытанняў, выступіў 19 студзеня ў паладе абшчын з заяваю з прычыны савецка-польскіх адносін. Ідэн сказаў, што англійскі ўрад надае ўвагу гэтай справе і знаходзіцца ў самым цесным кантакце са сваімі саюзнікамі—з урадам СССР і з польскім урадам у Лондане. „Наша асноўнае жаданне,—заявіў Ідэн,—закрываецца ў тым, каб забяспечыць дружаснае пагадненне паміж двума краінамі, і дасягненне гэтага мела-б найвялікшыя вынікі для будучыні Еўро-

пы. Мы не адмовіліся ад надзеі на тое, што магчыма спрыяльнае вырашэнне“.

У ліку іншых пытанняў Ідэн адказаў таксама на пытанне аб прысутнасці іспанскіх войск на савецка-германскім фронце, указавшы пры гэтым, што англійскі пасол у Мадрыдзе атрымаў „інструкцыю звярнуцца з новымі сур'ёзнымі прадстаўленнямі да іспанскага ўрада“.

Ідэн паведаміў, што англійскі ўрад аказаў поўную падтрымку патрабаванням італьянскага ўрада аб вызваленні ўсіх італьянскіх караблёў, якія знаходзяцца ў іспанскіх партах. (ТАСС)

Тэлеграма Рузвельта Французскай кансультацыйнай асамблеі

Як перадае агенцтва Рэйтэр, Рузвельт прыслаў французскай кансультацыйнай асамблеі наступную тэлеграму: „Я падзяляю вашу

ўпэўненасць у тым, што 1944 год будзе годам перамогі і дазволіць Францыі і прыгнечаным краінам зноў дыхаць паветрам свабоды“.

Ваенныя дзеянні ў Італіі

Штаб войск саюзнікаў у Паўночнай Афрыцы паведаміў, што англійскія часці амерыканскай 5-й арміі працягваюць наступленне ў зоне Ціфінскага мора, нягледзячы на ўпартае супраціўленне ворага, які прадпрымаў дзве моцныя контратакі. Заняты тры населеныя пункты.

19 студзеня вялікія злучэнні цяжкіх і сярэдніх бамбардзіроўшчыкаў атакавалі варажыя аэрадромы ў Цэнтральнай Італіі. Лёгкае бам-

бардыроўшчыкі атакавалі чыгуначныя збудаванні ў Сульмоне і Калефэро (Цэнтральная Італія). Знішчальнікі і знішчальнікі-бамбардыроўшчыкі рабілі налёты на артылерыйскія пазіцыі ў раёне баёў, на рухомыя састаў у Цэнтральнай Італіі і на варажыя караблі ля ўзбярэжжа Югаславіі. (ТАСС).

Рэдакцыйная калегія

ПЕСНЯ О КЛЯТВЕ

Джамбул Джабаев

Мы помним день, печальный
день меж днями.
Как слёзы, с неба падал чистый
снег.
В большой стране, засыпанной
снегами,
Окончился самый мудрый
человек.
В степях широких бушевала
вьюга,

Росли сугробы и трещал мороз.
В Москве,
Прощаясь с гением и другом,
Великий Сталин клятву
прозвнёс.
И видим мы, свидетели живые,
Что эта клятва верная жива
И стала делом мудрые, простые
Вошедшие в историю слова...

Ведёт страну к победам
светлый Сталин,
Вокруг него сплотился весь
народ.
Как клялся он, ему мы клятву
дали,
Мы в нём, любили, Ленина
узнали,
Великий Ленин в Сталине
живёт!

Адрас рэдакцыі: г.р. Нова-Беліца, Гомельскай абласці, вул. Вароўскага, 10.